
PROF. UNIV. DR. NICOLAE PĂRĂU (1924-2010)

De fiecare dată când cineva apropiat pleacă, noi, cei încă vremelnic rămași, încercăm sentimente de regret, compasiune și tristețe. În mod tacit, eliminăm din gânduri trăiri anterioare confuze, ipotetice stări conflictuale, vechi sentimente dizarmonice sau dialoguri nepotrivite avute cine știe când.

Nu a fost însă cazul cu dl. Prof. Părau. Firea bună, cu zâmbetul ușor timid și privirea deschisă, l-au definit încă din tinerețe pe „domnul profesor”, așa cum natural generații multe de tineri și apoi colegi l-au denumit, fără alte apelative.

S-a născut în ziua de 12 noiembrie 1924 și a urmat studiile medicale la Cluj.

A venit în lumea medicală discret, așa cum și-a trăit viața în totalitate. S-a afirmat ca om de laborator, pasionat de cercetare și în scurt timp a devenit cunoscut în clinică pentru spiritul său novator, deschis dialogului, cu o lectură bogată și mereu actualizată. Membru activ al cetății, a fost – pentru calitățile sale umane și morale – ales

de nenumărate ori președinte al examenelor de admitere în Universitate, pentru că marca numelui său purta eticheta calității și era mai presus de orice alt apelativ în afara celui de corectitudine.

Dl. Prof. Părau a fost unul dintre inițiatorii învățământului medical de imunologie din România. A avut numeroase colaborări cu elitele vremii, concentrate în principal la Institutul I. Cantacuzino și Institutul Victor Babeș din București. Pentru că la acea vreme devenise principala speranță a Clujului și, prin urmare omul de referință, a primit sarcina de a organiza filiala din Transilvania a Societății Române de Imunologie, a cărei președinție a deținut-o apoi timp de peste 15 ani.

Dl. Prof. Nicolae Părau a fost și titularul primului curs de imunologie fundamentală. În jurul său a chemat oameni de atitudine, pasionați – fără arginți – de această nouă știință și a creat cel mai cunoscut nucleu de cercetare din Cluj, care, în scurt timp, s-a ramificat în multe unități spitalicești din întreaga țară. În semn de respect pentru contribuția pe care a avut-o și la crearea Catedrei de Imunologie de la UMF, colaboratorii săi l-au desemnat ca și după retragerea domniei sale să țină în continuare cursul introductiv studenților și apoi medicilor.

Ne despărțim acum de un om care a fost frecventabil. Ne-a fost multora mentor, apoi coleg și chiar prieten. A fost un om timid, cu un zâmbet ușor ironic și plin de bunătate, respectat de multe generații care i-au succedat. Avea o prezență vie, agreabilă și ușor de integrat în colectivul clinicii. Poate și pentru astfel de calități dl. Profesor și-a păstrat până acum cabinetul în care a lucrat și ne-a ajutat ori de câte ori l-am solicitat. Îi păstrăm recunoștință pentru tot ceea ce a făcut și încercăm să ne despărțim în nota de discreție care i-a marcat întreaga existență.

Victor Cristea